

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa G.(...) – Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.
przeciwko (...) Towarzystwu Leasingowemu – Spółce Akcyjnej
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 4 marca 2010 r., sygn. akt I ACa (...) [I
WSC (...)],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej (...) Towarzystwa Leasingowego – Spółki Akcyjnej wobec nieuiszczenia w terminie kwoty 50.000 zł tytułem połowy opłaty od skargi kasacyjnej, tj. opłaty w części, w jakiej wniosek o całkowite zwolnienie od opłaty od skargi został postanowieniem z dnia 26 stycznia 2010 r. oddalony.

Pozwana zaskarżyła powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie, orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie zawartego w skardze kasacyjnej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a także o zbadanie zasadności

postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 26 stycznia 2010 r. w przedmiocie zwolnienia od uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej ponad kwotę 50.000 zł i nadanie sprawie dalszego biegu oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych nie należy do postanowień od których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c. – por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2009 r., II PZ 14/09, nie publ., z dnia 23 czerwca 2009 r., II PZ 3/09; z dnia 10 listopada 2005 r., sygn. akt V CZ 129/05, nie publ.; wyrok TK z dnia 31 marca 2009 r., sygn. akt SK 19/08, Zbiór Urzędowy z 2009 r., nr 3A, poz. 29). Niemniej jednak istnieje, na mocy w art. 380 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., możliwość poddania kontroli przez Sąd Najwyższy postanowienia w tym zakresie, o ile żalący taki wniosek zgłosi. Ocena zasadności zażalenia sprowadza się zatem do oceny postanowienia Sądu Apelacyjnego dotyczącego zwolnienia od kosztów sądowych. Ocena ta nie jest jednak możliwa, skoro postanowienie o częściowym zwolnieniu skarżącej od kosztów sądowych nie zostało uzasadnione, kwestia ta nie stała się też przedmiotem wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Trzeba zwrócić uwagę, że w toku postępowania skarżąca była zwalniana od kosztów sądowych w części obejmującej opłaty sądowe od kolejno wnoszonych środków zaskarżenia. Odmowa zwolnienia od opłaty od skargi kasacyjnej ponad kwotę 50 000 zł wymaga wyjaśnienia wszystkich okoliczności dotyczących sytuacji finansowej pozwanej. Nie jest zaś rzeczą Sądu Najwyższego snucie domysłów, jakie względy przemawiały w ocenie Sądu drugiej instancji za częściowym oddaleniem wniosku, ani zastępowanie tego Sądu w wyjaśnieniu tej kwestii. Skoro zaś nie jest możliwa ocena prawidłowości odmowy zwolnienia od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej, postanowienie o odrzuceniu tej skargi wobec braku opłaty podlega uchyleniu celem wykazania, że skarżąca jest w stanie ponieść te koszty w pełnej wysokości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2005 r., III CZ 77/05, nie publ.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.